

Rušné léto v Pravdově knihovně!

Pokud se počasí, zvláště toho červencového, týče, mnozí by jistě přitakali klasikovu rčení o „způsobu léta poněkud nešťastném“. Právě naopak to ale zažila Pravdova knihovna. Už od samého začátku prázdnin se tam (nebo kvůli ní) pořád něco dělo.

Hezké prázdninové vykročení do slova a do písmene obstarala již tradiční pouťová vycházka, která měla letos několik „nej“. Byla totiž pořádána jako další dárek knihovně k jejím letošním 125. narozeninám, zavedla nás do míst, kde jsme ještě společně nebyli, zúčastnilo se jí poprvé i hodně dětí, ale především nás na trase čekala řada obětavých lidí, kteří nám naše poměrně dlouhé putování zpříjemnili zajímavým povídáním, úsměvným kulturním programem i výborným občerstvením (díky Marto V. s Hostějovskými a Nekrasínskými, díky Bednářečtí s Jarošováký a také Vy „ve mlejně“ nejen za čas, který jste nám věnovali)! Pocit příjemně stráveného odpoledne a podvečera podtrhlo i netradičně vlídné počasí.

Během dalších červencových a srpnových dnů to pak bylo především o přípravách na návštěvu hodnotící komise v celostátním kole soutěže Knihovna roku 2011, kam byla Pravdova knihovna díky svému vyhodnocení v krajském kole soutěže Vesnice roku 2011 nominována. Takže se kromě jiného především „kultivoval“ vnější vzhled budovy a připravovala se obrazová dokumentace dlouholeté bohaté činnosti knihovny.

Kromě toho se ale také připravovala unikátní akce. V sobotu 13. srpna 2011 proběhla vernisáž kreseb, které pořídil „naš Jarošovák“ Lukáš Janura na své 800 km dlouhé pouti po Svatojakubské cestě do Santiaga de Compostela. Zaplněné prostory knihovny byly svědkem nejen autorova zajímavého vyprávění, ale také skvělého pěveckého vystoupení jeho manželky Báry. Obrázky, z nichž vyzařuje světlo i pozitivní energie, si můžete přijít prohlédnout až do konce října. Opravdu stojí za to!

O týden později si knihovnice spolu se starostou obce a předsedou též úspěšného občanského sdružení Srdce Jarošova dojelela do Dražiče – vítězné jihočeské obce v letošním ročníku soutěže Vesnice roku – pro ocenění a titul Jihočeská knihovna roku 2011, který už zasklený zdobí její pracovní zákoutí.

Prázdniny byly v knihovně symbolicky zakončeny ve čtvrtek 1. září dopoledne. Na tu dobu totiž ohlásila svůj příjezd výše zmíněná celostátní komise. Ale nebyla by to Pravdova knihovna a její Klub čilých seniorů, aby si i tuhle událost nepojala poněkud netradičně. Nic netušícím knihovnickým komisařům totiž připravila humorný test způsobilosti a na několik způsobů prověřila jejich profesní orientaci, fyzickou zdatnost i smysl pro humor. Komisaři obstáli ve všech směrech a my doufáme, že to bylo možné říci i o nás, když se pak role obrátily... Ať už bude výsledek jejich zkoumání jakýkoli, jedno je jisté. Všichni jsme si to včetně starosty, místostarostky obce i kolegyně z jindřichohradecké knihovny dohromady opravdu užili. Pro „ortel“ si jedeme na slavnostní vyhlášení výsledků celostátního kola soutěže Knihovna roku 2011 v úterý 4. října do Zrcadlové kaple pražského Klementi-
na.

Milena Kodýmová
knihovnice

tenhle titul nám patří

Rušné léto i v Lovětíně

Své revitalizace se letos dočkala i pobočka Pravdovy knihovny v Lovětíně. K novým plastovým oknům, osazeným již před několika lety, přibyla i celková sanace zdí, výměna vchodových dveří, nátěry, malování, nové osvětlení, záclony a garnýže, vhodnější uspořádání interiéru i kultivace okolí budovy. Zbývá „už jen“ chodník, zprovoznění vytápění, navrácení knih do regálů a přípravné práce na zahájení půjčování. V této malé místní části tak vzniká další prostor, kde se budou moci občané setkávat, trávit příjemné chvíle a kam si budou moci chodit pro zdroj zábavy i poučení. Provoz bychom rádi slavnostně zahájili v průběhu měsíce října.

Milena Kodýmová

Pravidla nejen školní

V úterý 13. září 2011 vyrazili žáci 3. a 4. ročníku do Jindřichova Hradce. Kromě nezbytného výletního batůžku se svačinou si všichni nesli další příruční zavazadlo – přilbu. Cílem naší cesty bylo dopravní hřiště. Samotný vstup do areálu a pohled na hřiště vyvolaly u mnohých obdivné povzdechy, někteří zavzpomínali na předškolní léta, kdy zde jezdili na tříkolkách a koloběžkách. Tentokrát se však všech žáků ujali dva páni lektoři a už se jelo. Děti se rozdělily na dvě skupinky – jedna odešla do učebny vstřebávat teoretické informace a druhá zkoušela pravidla silničního provozu v praxi. Před samotným nasednutím na kola si kluci a děvčata s panem lektorem hřiště prošli, společně si popovídali o méně známých dopravních značkách, řešili dopravní situace. Asi největším oříškem byl kruhový objezd :). Někteří se pokoušeli odbočovat i vlevo, někdo zapomínal informovat o odbočení upažením ruky. K vidění byla občasná jízda v protisměru. V závěru hodiny už ovšem i ti s nízkou pravolevou orientací jezdili výtečně a pan lektor všechny cyklisty moc chválil. Nutno podotknout, že nedošlo k žádné velké dopravní kolizi a všechna kola i helmy vydržely nápor jarošovských cyklistů. Po zasloužené svačině se skupiny dětí vyměnily. Ať si kdo chce co chce říká, dodržování pravidel a bezpečnosti v silničním provozu jsou stejně důležitá pro chodce i cyklisty, pro kluky i pro holky, ve městě i na vesnici...

Cestou zpět na autobusové nádraží jsme se zastavili v Kaštánku. Mezi lízáním zmrzliny si děti sdělovaly své dojmy. O některé z nich se s Vámi rády podělíme:

Šli jsme docela daleko, ale pak jsem měl dost síly i na kole. Jezdili jsme jako čerti.

Pája Tyšer, 3. roč.

Bavilo mě to v učebně. Dostávali jsme odměny a dívali jsme se na test.

Kubík Hembera, 3. roč.

Na dopravním hřišti vás učí poznávat dopravní značky a řeknou vám, kde máte chodit a jak přecházet.

Patrik Pecha, 3. roč.

Překvapilo mě, že jsme měli dobrá kola. A taky učení bylo pěkné. Dobré bylo, jak jsme jezdili na kruháci. Bavily mě semaforey.

Kuba Kotrba, 3. roč.

Na dopravním hřišti se mi líbilo, protože na nás byli hodní. A ve čtvrté třídě budeme dělat řidičák na kolo.

Deniska Bartůšková, 3. roč.

Nejvíce se mi líbilo, když jsme mohli jezdit sami, jak jsme chtěli. Nevěděl jsem, že když je někdo vpravo a druhý dole, tak může jet ten vpravo.

Jiřík Kučera, 3. roč.

Líbilo se mi, jak jsem ukazovala rukou. Měli to tam moc krásný, to jsem tedy nečekala.

Lenička Tyšerová, 3. roč.

Na dopravním hřišti byla zábava. Uhodla jsem dvě otázky a dostala jsem dvě samolepky. Učili jsme se na kolech používat značky.

Janička Bindrová, 4. roč.

Bylo to tam moc hezké. Pán nám říkal, že před stopkou musíme zastavit.

Vojta Šimon, 4. roč.

děvčata při řešení dopravní situace

Za všechno může „Bořík“

Každé ráno, než se úplně rozední a začnou školní povinnosti, schoulíme na koberci ve školní družině a předčítáme si z roztomilé knížky „Bořík a jeho se lapálie“. My, dřívě odrostlí, si možná ještě vybavíme příběhy Boříka a jeho kamarádů ve filmové podobě.

No a právě jeden z těchto příběhů vyprávěl o tom, jak kluci čarovali. To nás natolik inspirovalo, že jsme se rozhodli takový kouzelnický den si také v družince udělat. Děti měly několik dnů na přípravu a tajnou prezentaci svých dovedností. Nakonec 12 statečných získalo odvalu předvést se ostatním. A tak jsme se jednoho středečního odpoledne v družince sešli k opravdické kouzelnické show. Triky byly nápadité, s různým stupněm obtížnosti, střídaly se karty, mizení předmětů, tajné hádání a jiné záhadné jevy. Diváci byli překvapeni, jak zruční jsou jejich kamarádi, a celé vystoupení bylo oceněno bouřlivým potleskem. Nakonec na účinkující čekaly diplomy a sladká ocenění jejich schopností. Doufáme, že v dalších kapitolách knihy brzy nalezneme inspiraci k dalšímu nápaditému odpoledni.

Alena Petrásová

Kouzelnický den očima jednoho z aktérů:

Bylo 12 kouzelníků : M. Rakušan, P. Bednář, P. Serek, P. Pecha, J. Kotrba, R. Čížek, J. Bindrová, P. Kostková, D. Bartek, J. Kučera, J. Hembera a T. Kučera.

Kouzla byla karetní, mizející, odhalující, vtipná, s ovocem, překonávající gravitaci, ale i velmi vzácná a ojedinělá.

Výherci byli čtyři : **Pát'a Bednář, Pát'a Pecha, Matyáš Rakušan a Tomáš Kučera.**

Tomáš Kučera

Školní přírodní zahrada

Málokterá škola má v dnešní době to štěstí mít ve své bezprostřední blízkosti tak krásnou a prostornou školní zahradu, jako má ta naše jarošovská. Dochovala se nám ve své téměř původní podobě z dob svého založení před více než padesáti lety. Jsme velmi rádi, že u školy tento prostor existuje a chtěli bychom ho využít lépe než dosud. Naším přáním je vytvořit na tomto místě školní přírodní zahradu, která by vyhovovala potřebám dětí, ale zároveň poskytovala dost prostoru i pro stromy, rostliny i zvířata.

Přírodní zahrada je pro děti podnětným místem her, objevování i pozorování. Dítě si již v útlém dětství utváří blízký vztah k přírodě. Mnohotvárná zahrada poskytuje nejen možnost pozorování proměnlivosti přírody v různých obdobích a fázích vývoje, ale umožňuje dítěti vnímat život v zahradě všemi smysly: ochutnávat (zahrada může poskytovat množství různých plodů ze stromů, keřů, zeleniny), slyšet (zvuky ptactva a jiných tvorů, šelest listů, bzukot včel), cítit (vůně stromů, kvetoucích bylin), hmatat (chůzí po smyslovém chodníčku, kůru stromů, hlínu), vidět (vše, co se zde děje, brouky, žížaly...). Je to vlastně protiváha dnešního světa plného techniky, asfaltu, betonu a rovných ulic.

Aby byla zahrada opravdu přírodní zahradou, měla by splňovat základní kritéria: nepoužívat žádné pesticidy, rozpustná minerální hnojiva ani rašelinu k obohacování a úpravě půdy. Dále by se zde měly objevovat listnaté stromy, květiny a kvetoucí trvalky, živé ploty z planých keřů, divoký koutek, alespoň část zahrady by měla zůstat jako přirozená kvetoucí louka. Vytvářet se zde mohou i mimořádná stanoviště, např. vlhká (jezíčko, mokřad) nebo suchá (suchá zídka, bylinková spirála), lesní, stepní atd. V zahradě by měl být založen kompost, využívána dešťová voda k zalévání, používáno zelené hnojení a další postupy šetrné k přírodě. Vhodné je stavění „domečků“ pro drobné zvířecí pomocníky – ptačí budky, krmítka a pítka, hmyzí hotely. Rovněž zeleninové a bylinkové záhony, ovocný sad i bobulové keře mají v přírodní zahradě své místo.

Již letos v podzimních měsících bychom chtěli dosadit ovocné stromy do sadu, který se částečně na školní zahradě dochoval. Na jaře zbylé stromy ošetřil pan Jaroslav Vacek (mimochodem syn pana školního inspektora a ředitele zdejší základní školy Jaroslava Vacka, jež byl zakladatelem sadu), některé stromy již ale bohužel nebylo možné zachránit. Jednalo by se o zasazení asi 12 nových stromků. Dále plánujeme založení živého plotu z listnatých keřů kolem plotu u hlavní silnice.

Věříme, že nás rodiče i další jarošovští obyvatelé a také náš zřizovatel budou v našem snažení o založení školní přírodní zahrady podporovat.

Mgr. Eva Vlková

„Chci, aby mé dítě poznalo, že se o zelenou trávu může pořezat, že mu vysoko na stromě nikdo neporadí, jak má slézt. Chci, aby mířilo na kosy, aby se pak samo stydělo, až je trefí. Přála bych si vidět jeho stopy v písku, v bahně, ve sněhu. Jak směšně zní má prosba, aby nechodilo přes ten veliký záhon.“

Vzhůru do školního roku 2011/2012!

1. září 2011 – den ve znamení sluníčka a teplého počasí. Ve škole vrcholí poslední přípravy. Od časného rána se starší děti setkávají v družince a vyprávějí si nevšední prázdninové zážitky. Před osmou hodinou už je škola téměř plná. S trochou obav, ale plní očekávání, přicházejí v doprovodu rodičů a prarodičů ti nejmladší – prvňáčci. Usedají do lavic, kde mají připravené pomůcky. Nesmělé pohledy po krásně vyzdobené třídě, která praská ve švech. Kromě prvňáčků usedá do lavic i osm druháčků. Společně se budou učit po celý školní rok. Ještě starší kamarádi stojí vzadu. Po stranách třídy se tísní rodiče a prarodiče. Je osm, ale nezvoní. Paní ředitelka přivítala děti, rodiče a hosty. Představují se prvňáčci, kteří z rukou paní místostarostky a pana starosty přebírají ohromnou barevnou tužku s nápisem „Základní škola Jarošov nad Nežárkou“, od třídní učitelky paní Mgr. Evy Vlkové dostávají pamětní list a od paní ředitelky balíček se sladkostmi. Nechybí přání šťastného vykročení, samých jedniček a prima kamarádů. Výčet jmen všech prvňáčků bude tentokrát dlouhý. Stejně jako v ostatních třídách převažují chlapecká jména. Kubíků se letos v první třídě sešlo stejně jako Natálek v loňském roce - **Kubík Krátký, Kubík Kumpa a Kubík Tyšler**. Zato jména holčiček se nebudou paní učitelce plést – **Lucka Hemberová, Sára Kopecká, Anička Mikšová a Klárka Škodová**. A zase kluci – **Pepča Jiroušek, Daník Rohner, Tomáš Stoklasa, Kazík Tichý, Adam Tobiáš a Honzík Vlasák** abecedně uzavírá řadu prvňáčků.

Zkrátka nepřišli ani starší kamarádi. Vyhlášení výsledků „Velké prázdninové cestovatelské soutěže“ přineslo hned první zářijový den drobné odměny pro nejúspěšnější „pisálky“. Nejvíce poslaných pohlednic měl na svém kontě Pát'a Bednář (i když psal „vůbec se mi do školy nechce“ a na další došlé pohlednici stálo „pořád se mi nechce...“, tak 1. září přece jen dorazil), v závěsu za ním se umístili Tereza a Kuba Kúmmelovi, Ivetka Bindrová, Deniska Bartůšková, Lenička a Pája Tyšerovi, Vojta Šimon a Andulka Sommerová.

A když jsme u příjemností – během prázdnin se podařilo z projektu „EU peníze školám“ vybavit počítačovou učebnu deseti novými počítači. A díky zřizovateli – Obci Jarošov nad Nežárkou – nově oplotit celý areál školy.

Ještě pár slov a přání úspěšného školního roku všem dětem z úst paní místostarostky, pana starosty a paní ředitelky a starší děti se rozprchly do svých tříd. Třetíáci (17) se budou učit s Mgr. Martinou Plášilovou, pátáci (14) a čtvrtáci (5) pokračují s paní učitelkou Mgr. Janou Dvořákovou. A co čeká v letošním roce děti po skončení vyučování? K dispozici je třída školní družiny, kde se děti budou setkávat ve dvou odděleních s paními vychovatelkami Alenou Petrášovou a Bc. Libuší Šimonovou. Nabídku stávajících zájmových kroužků (miniházená, počítačový kroužek, kroužek vaření, náboženství) rozšíří v odpoledních hodinách kroužek dramatický a dyslektický.

Je odstartováno. První den školního roku 2011/2012 je za námi, do cíle dorazíme společně za deset měsíců. Přeji všem dětem, rodičům, paním učitelkám i provozním zaměstnancům školy, aby nadcházející desetiměsíční cesta byla klidná, úspěšná, radostná a plná příjemných zážitků.

Mgr. Martina Plášilová
ředitelka ZŠ

P.S. Po mnoha letech překročil počet žáků Základní školy Jarošov nad Nežárkou padesátku. Do šedesátky, celkové kapacity školy, chybí pouze tři žáci!

Na snímku vítá třídní učitelka Mgr. Eva Vlková spolu s panem starostou Bohumilem Rodem svého prvňáčka Kazíka Tichého. Přihlížejí místostarostka Helena Vaněčková a ředitelka školy Mgr. Martina Plášilová.

